

издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Материален обхват — Решение на ирландска юрисдикция дете, което има обичайно пребиваване в Ирландия, да бъде задържано с цел закрила в предоставяща терапевтични и образователни грижи институция в Обединеното кралство — Процедури за консултиране и даване на съгласие за осигуряване на ефективната закрила на детето — Задължение решението за задържане на детето с цел закрила да бъде признато и/или обявено за изпълняемо преди настаняването.

Диспозитив

1. Решение на юрисдикция на държава членка, което предвижда настаняването на дете в предоставяща терапевтични и образователни грижи институция от затворен тип в друга държава членка, когато настаняването предполага лишаване от свобода за определено време с цел закрила, попада в материалния обхват на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000.
2. Съгласието по член 56, параграф 2 от Регламент № 2201/2003 трябва да бъде дадено от компетентен орган, който попада в приложното поле на публичното право, преди приелането на решението за настаняване на дете. Не е достатъчно институцията, в която трябва да бъде настанено детето, да даде своето съгласие. При обстоятелства като тези в делото по главното производство, при които юрисдикцията на държавата членка, взела решение за настаняването, изпитва съмнения относно това дали определено съгласие е дадено надлежно в заповената държава членка, тъй като не е било възможно да се установи със сигурност кой е бил компетентният орган в последната посочена държава, нередовността може да бъде отстранена, с цел да се гарантира, че изискването за даване на съгласие по член 56 от Регламент № 2201/2003 е спазено изцяло.
3. Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че решение на юрисдикция на държава членка, с което се разпорежда принудителното настаняване на дете в специализирана институция от затворен тип в друга държава членка, трябва — преди да бъде приведено в изпълнение в заповената държава членка — да бъде обявено за изпълняемо в тази държава членка. За да не се лишава от полезно действие този регламент, решението на юрисдикцията на заповената държава членка по молбата за издаване на декларация за изпълняемост трябва да бъде взето особено бързо, без жалбите, подадени срещу подобно решение на юрисдикцията на заповената държава членка, да могат да имат суспензивен ефект.
4. Когато е дадено за определено време, съгласието за настаняване на основание член 56, параграф 2 от Регламент № 2201/2003 не се прилага спрямо решенията, които имат за предмет удължаване на срока на настаняването. При такива обстоятелства трябва да бъде поискано ново

съгласие. Решение за настаняване, прието в държава членка, което е обявено за изпълняемо в друга държава членка, може да бъде приведено в изпълнение в последната държава членка само за периода, посочен в решението за настаняване.

(¹) ОВ С 133, 5.5.2012 г.

Определение на Съда (осми състав) от 29 март 2012 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Safilo Spa

(Дело С-529/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Пряко данъчно облагане — Прекратяване на производства, които са висящи пред юрисдикция, действаща като последна инстанция по данъчни дела — Злоупотреба с право — Член 4, параграф 3 ДЕС — Свободи, гарантирани от Договора — Принцип на недопускане на дискриминация — Държавни помощи — Задължение за гарантиране на ефективното прилагане на правото на Съюза)

(2012/С 194/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Ответник: Safilo Spa

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Корпоративен данък — Национално законодателство, предвиждащо различна ставка за облагане на дивидентите на дружествата в зависимост от мястото на седалището им — Търговска сделка, в която участват местни за Италия дружества и дружества със седалище в чужбина — Решение на администрацията да приеме за приложими данъците, дължими в случаите на чуждестранни дружества — Понятие за злоупотреба с право съгласно определението му в Решение по дело Halifax и др., С-255/02 — Приложимост към нехармонизирани национални данъци като преките данъци

Диспозитив

Правото на Съюза, и по-специално принципът за забрана на злоупотребата с право, член 4, параграф 3 ДЕС, свободите, гарантирани от Договора за функционирането на Европейския съюз, принципът на недопускане на дискриминация, правилата в областта на държавните помощи и задължението за гарантиране на ефективното прилагане на правото на Съюза, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска в дело като това в главното производство, което се отнася до прякото данъчно облагане, да се приложи национална разпоредба, предвиждаща прекратяване на производства, които са висящи пред юрисдикция, действаща като последна инстанция по данъчни дела,

чрез заплащането на сума, равняваща се на 5 % от цената на иска, когато първоинстанционната жалба по производството е била подадена повече от десет години преди датата на влизане в сила на тази разпоредба и данъчната администрация е загубила делото пред първите две съдебни инстанции.

(¹) ОВ С 30, 29.1.2011 г.

Определение на Съда от 22 март 2012 г. — Cantiere navale De Poli SpA/Европейска комисия

(Дело C-167/11 P) (¹)

(Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Държавни помощи — Несъвместимост с общия пазар — Решение на Комисията — Изменение на съществуваща помощ — Регламент (ЕО) № 794/2004 — Регламент (ЕО) № 1177/2002 — Временен защитен механизъм за корабостроенето)

(2012/С 194/10)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Cantiere navale De Poli SpA (представители: А. Abate и А. Franchi, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci и С. Urraca Caviedes)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Италианска република (представители: G. Palmieri, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Предмет

Жалба срещу решението на Общия съд (осми състав) от 3 февруари 2011 г. по дело Т 584/08, Cantiere navale De Poli/Комисия, с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на Решение на Комисията от 21 октомври 2008 година относно държавна помощ С 20/08 (ex N 62/08), която Италия възнамерява да приведе в действие като изменение на схема N 59/04 относно временния защитен механизъм за корабостроенето (ОВ 2010, L 17, стр. 50)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Cantiere navale De Poli SpA да заплати съдебните разноски.
3. Италианската република понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 173, 11.06.2011 г.

Определение на Съда от 22 март 2012 г. — Италианска република/Европейска комисия

(Дело C-200/11 P) (¹)

(Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Държавни помощи — Несъвместимост с общия пазар — Решение на Комисията — Жалба за отмяна — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Член 1, буква в) — Изменение на съществуваща помощ — Регламент (ЕО) № 794/2004 — Член 4, параграф 1 — Временния защитен механизъм за корабостроене)

(2012/С 194/11)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci и С. Urraca Caviedes)

Предмет

Жалба срещу решение на Общия съд (осми състав) от 3 февруари 2011 г. по дело Т-3/09 (Италия/Комисия), с което Общият съд отхвърля искането за отмяна на Решение 2010/38/ЕО на Комисията от 21 октомври 2008 година относно държавна помощ С 20/08 (ex N 62/08), която Италия възнамерява да приведе в действие като изменение на схема N 59/04 относно временния защитен механизъм за корабостроене (ОВ L 17, 2010 г., стр. 50)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 204, 9.7.2011 г.

Определение на Съда (шести състав) от 8 март 2012 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie van België — Белгия) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)/Belgische Staat

(Дело C-333/11) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Конвенция ТИР — Митнически кодекс на Общността — Акцизи — Транспортна операция, извършвана под покритието на картнет ТИР — Нередовно освобождаване — Определяне на мястото на нарушението — Възстановяване на литата и акцизите — Компетентност)

(2012/С 194/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie van België